

HOSPICE

DUIN- EN BOLLENSTREEK

NIEUWSBRIEF

Voorwoord

Na een vroege en lange winter zijn we in het voorjaar beland en op weg naar ons derde jaar! Wat vliegt de tijd! Ik zie ons nog in het splinter-nieuwe huis aan het werk gaan en nu zijn we al weer zover dat de eerste tekenen van verval zich laten aanzien. Tijd voor de schilder dus. Verf op waterbasis is in zorginstellingen een verplichting maar deze verf is ook veel kwetsbaarder gebleken. Gelukkig hebben we een professioneel schilder als vrijwilliger bereid gevonden ons binnenschilderwerk van een mooie nieuwe laag te voorzien.

We hebben een zeer druk laatste kwartaal van 2010 gekend met een zeer rustige start in 2011. Dat voelde vreemd want iedereen was aan de hectiek van een vol huis gewend. Voor de nieuwe groep vrijwilligers die in december startte was het dan ook een ongewone inwerkperiode. Inmid-

dels hebben vele gasten de weg naar ons hospice weer gevonden en is er weer heel veel te doen.

Vorig jaar hebben we ons ingeschreven bij het fonds 1818 waardoor we koren en muziekgezelschappen kunnen uitnodigen. De gezelschappen worden betaald uit het fonds. Vanwege onze doelgroep en de toch kleine huiskamer, moeten dit heel kleine gezelschappen zijn. Zo hebben we een zeer sfeervolle kerstavond beleefd met zang en gedichten door het Oecumenisch Kleinkoor. Ook voor Pasen en Pinksteren werden afspraken gemaakt met een houtblazersensemble van Crescendo en een dubbelkwartet zang van Cappella pro Cantibus.

Gelukkig zijn we gezegend met een prima groep enthousiaste medewerkers en vrijwilligers die de kwaliteit van de zorg hoog in het vaandel

draagt. Het kan niet genoeg worden benadrukt dat zonder inzet van alle vrijwilligers, met welke taak dan ook, we deze zorg niet op dit niveau kunnen brengen. Ons hospice heeft inmiddels een goede naam opgebouwd in de regio. Dit levert nieuwe aanmeldingen van vrijwilligers op waardoor we in de luxe situatie verkeren dat we jaarlijks een nieuwe groep kunnen scholen.

Ook een dankwoord voor alle sponsors en donateurs die ons goede werk ondersteunen met hun financiële bijdrage en acties. Het geeft maar weer aan dat ons werk in deze regio een warm hart toegedragen wordt.

Evelien van Duin
Manager hospice Duin- en Bollenstreek

Rondleiding Hospice 25 juni

Evenals vorig jaar wil het bestuur van de Stichting Vrienden van het Hospice voor belangstellende vrienden een informatieochtend en rondleiding in het hospice organiseren. Dit jaar zal dat op zaterdag 25 juni plaatsvinden. Om 10.00 uur en om 11.30 uur worden er rondleidingen gegeven. Als u daar aan wilt deelnemen kunt u zich aanmelden bij de Stichting Vrienden van het Hospice, p/a Hoofdstraat 51, 2171 AR Sassenheim. Wilt u aangeven naar welke tijd uw voorkeur uitgaat en met hoeveel personen u wilt komen? Wij ontvangen u graag. E-mail: vrienden@hospiceduinenbollenstreek.nl, Tel: 0252 222877.

Aanbevolen films en literatuur

Dit keer in Aanbevolen films en literatuur de film "Mar adentro" ("de Zee van binnen") van regisseur Alejandro Amenábar. "Mar adentro" won de Oscar voor de beste niet-Engelstalige film en werd genomineerd voor beste grime. Daarnaast won de film zestig andere prijzen, zoals o.a. de Golden Globe Award en drie prijzen op het Filmfestival van Venetië 2004.

De film vertelt het waargebeurde verhaal van Ramón Sampedro, een Spanjaard, die bijna dertig jaar geleden een fatale duik van een rots maakt. Gevolg: een gebroken nek en verlamming van de vier ledematen. Hij brengt bijna dertig jaar in bed door, afhankelijk van het gezin van zijn broer en liefdevol verzorgd door zijn schoonzus. Het is een film over euthanasie, die echter niet bedoeld is om een discussie over het onderwerp op gang te brengen. Het is het verhaal van Ramón, een individu dat voor zichzelf beslist een eind aan zijn leven te willen maken. Een keuze waarvan hij wil dat die gerespecteerd wordt door zijn omgeving, door 'de wereld'. In het katholieke Spanje is euthanasie echter ondenkbaar. De film laat ook het onvermogen van de autoriteiten zien om Ramón te helpen bij de belangrijkste beslissing in zijn leven.

Ramón Sampedro is geen zielig mens; hij is een intelligent man met (soms) een cynisch gevoel voor humor die van niemand medelijden wil. Er valt zeker nu en dan te lachen in en om de film. Dat heeft echter ook tot kritiek op de film geleid. Mensen vinden de hoofdpersoon soms te levenslustig en niet altijd overkomen als iemand met een diepe doodswens. Velen denken immers dat iemand met een dergelijke wens depressief moet zijn.

Javier Bardem speelt een geweldige hoofdrol, waarin hij slechts kan acteren met zijn gezichtsuitdrukkingen. Hij slaagt er wonderwel in veel gedachten en emoties over te brengen naar de kijker. Het is boeiend en aangrijpend om te zien hoe de verschillende mensen om Ramón heen zijn doodswens ervaren. Ook de reactie van Ramón op de verschillende meningen en oordelen zijn boeiend, soms zelfs enigszins hilarisch. Als de eveneens aan tetraplegie (verlamming) lijdende pastoor Francisco ongevraagd bij Ramón thuis op bezoek komt leidt dat tot verhitte discussies. Als Ramón de pastoor bijvoorbeeld vraagt hoe de kerk tegen het beslissen over menselijk leven kan zijn, wanneer het zelf eeuwenlang mensen tot de brandstapel heeft veroorzaakt, geeft Francisco het uiteindelijk op en vertrekt.

Julia, zijn advocate die zelf lijdt aan een progressieve ziekte, gaat Ramón verdedigen. Zij kan als geen ander invoelen wat hem drijft en waarom. Er volgt een meeslepend en levendig verhaal met flashbacks, want Julia wil van alles over haar cliënt weten. Zij groeien steeds meer naar elkaar toe en tenslotte besluit zij Ramón te helpen zijn wens uit te voeren. Als haar gezondheid verslechtert en zij elkaar lange tijd niet kunnen zien, kan zij haar belofte niet nakomen.

Nadat jarenlang zijn pogingen om legaal uit het leven te mogen stappen door de Spaanse overheid worden afgewezen besluit Ramón het heft (of het recht) in eigen handen te nemen. Hij krijgt daarbij hulp van een vriendin, Rosa. Sampedro schreef gedichten die kort voor zijn dood werden gepubliceerd in een bundel "Brieven uit de Hel".

Informatie- bijeenkomsten

In het eerste kwartaal van 2011 hebben we drie informatiebijeenkomsten georganiseerd voor Stichting Welzijn Ouderen en afdelingen van de Zonnebloem. Iedere keer valt ons weer op dat men onze informatie 'opzuigt'. Veel mensen vragen zich af wat er zich achter onze deuren afspeelt. Het is dan heel goed om ons werk te verduidelijken en waar nodig bepaalde vooronderstellingen te kunnen ontcrachten of mensen gerust te stellen. Tevens maken we van deze gelegenheden gebruik om de Stichting Vrienden te promoten en nieuwe vrienden te werven.

Op 12 maart waren wij uitgenodigd deel te nemen aan de informatiedag georganiseerd door Uitvaartonderneming Teylingen. De uitvaartonderneming vierde haar eerste lustrum in Panorama Tulipland. De hal was voor deze gelegenheid ingericht met vele stands. 36 organisaties waren betrokken en gaven informatie over sterfensbegeleiding, uitvaart en crematie en alles wat hiermee samenhangt, en rouwbegeleiding.

Ook hebben de coördinatoren bezoeken afgelegd aan thuiszorglocaties en huisartsen om met name het werk van de VPTZ (vrijwilligers Palliatieve Terminale Zorg Thuis) over het voetlicht te brengen. We bemerken dat deze kosteloze dienst, die mantelzorgers in de thuissituatie zo goed kan ontlasten, toch nog relatief onbekend is. Het blijft nodig om deze vrijwilligersinzet onder de aandacht te brengen! We hopen hiermee een toename in de aanvragen te krijgen zodat we meer mensen die thuis sterven met de inzet van onze gedreven vrijwilligers kunnen ondersteunen.

Hart van de Bollenstreektoer

Zondagmorgen 10 april werd het startsein gegeven voor de derde "Hart van de Bollenstreektoer". Werd in 2010 een deel van de opbrengst aan het Hospice Duin- en Bollenstreek geschonken, dit jaar is de gehele opbrengst van de fietstoer ten gunste van ons huis. Het was een prachtige dag; prima zonnig fietsweer met mooi uitgezette routes door de bloeiende en geurende bollenvelden. Men kon kiezen tussen drie verschillende afstanden: 30, 60 of 120 kilometer. Consulnt Palliatieve zorg en huisarts Hans Bet reed de volledige 120 kilometer uit! Ons hospice had een bemande stand op het gezellig aangeklede buitenterrein van het clubhuis van de renvereniging. Het was een komen en gaan van fietsers en door het mooie weer bleven de rijders ook na de tocht nog even nakletsen onder het genot van

een hapje en een drankje. Dit was het moment voor onze vrijwilligers in de stand om in gesprek te gaan over ons werk. Hierdoor hebben we nog diverse mensen als nieuwe "Vriend" mogen verwelkomen. De dag resulteerde in een fantastische opbrengst: 8.500,00 euro welke we willen gaan besteden aan een mooi glazen windscherm bij het terras zodat onze gasten al in het vroege voorjaar van het zonnetje kunnen genieten, en dan wel uit de wind!

Tijdens het bloemencorso van 16 april werden wij getrakteerd op een aubade van onze Sasenheimse trots: Adest Musica

Niet bang voor de dood

Het leek ons een goed idee om dit keer niet een gast, maar een familielid aan het woord te laten. Het werd een heel bijzonder gesprek.

Wilma Gudmundsson vertelt over haar schoonmoeder, Martha Veldwijk, die op bijna 90-jarige leeftijd in het hospice overleed. Wilma beschrijft haar schoonmoeder als een nuchtere en kritische vrouw die nog wel 90 had willen worden. Over de dood dacht ze oorspronkelijk "weg is weg", maar dat idee veranderde door enkele ervaringen die zij aan het einde van haar leven opdeed en door gesprekken met haar schoondochter Wilma. Dankzij deze ervaringen en gesprekken werd het voor mevrouw Veldwijk mogelijk in een ander bewustzijn te komen.

Een bijzonder gesprek

Op de avond vóór het overlijden van haar schoonmoeder, was Wilma nog bij haar op bezoek in het hospice. Ze hadden toen een bijzonder gesprek. Mevrouw Veldwijk trilde die avond heel hevig en langdurig en Wilma realiseerde zich dat haar schoonmoeder dat jaren geleden ook een periode had gedaan. Ze was toen zo angstig dat ze er een tijd lang zelfs niet van kon werken. Toch kwam men er destijds niet achter waar die angst vandaan kwam. Ineens besepte Wilma Gudmundsson deze bewuste avond wat het geweest was. Mevrouw Veldman had angst gehad om al haar dierbaren te verliezen. Doordat haar schoonmoeder tijdens het gesprek tot dit inzicht kwam, werd de cirkel gesloten. De angst voor het verlies had jarenlang als een schaduw over haar leven gehangen. Dit inzicht was de sleutel om het leven af te kunnen sluiten. Ze zei dan ook "Nu kan ik in vrede weggaan. Dan zijn we allemaal weer samen. Het is goed zo."

Geloof in het spirituele

Die avond zag Wilma in de kamer van haar schoonmoeder aan het plafond schimmen van voornamelijk vrouwen

en een enkele man. Waarschijnlijk van de daar eerder overledenen, redeneerde zij. Het beangstigde haar niet, aangezien ze dit fenomeen al langer kende. Ze beschrijft het verschijnsel als negatieven van een foto, die anderhalve minuut zichtbaar zijn. En ze verklaart het met de opmerking dat de energie van mensen nog ergens heen moet. Door dit geloof in het spirituele wordt de weg om te sterven lichter en dat besef was ook bij de voorheen zo nuchtere schoonmoeder doorgedrongen. Door dit besef en door het sluiten van de cirkel, kon mevrouw Veldman zich overgeven aan het proces van sterven en het 'verlangen' om te mogen gaan naar haar zoon, dochter en man.

Een echt mensenmens

Toen Wilma die nacht in haar bed wakker werd, zag ze de schim van haar schoonmoeder. "Ben je al weg?", vroeg ze haar. "Nog niet, maar het scheelt niet veel", was het antwoord. Een dag later zou ze sterven. Ze kwam afscheid nemen, denkt Wilma. Want dat typeerde haar schoonmoeder duidelijk: als ze op een verjaardag weg ging, nam ze altijd uitgebreid afscheid van iedereen. Ze was een echt 'mensenmens'. Omdat ze voorvoelde dat het niet lang meer zou duren belde Wilma de volgende ochtend met uitvaartverzorgster Thea. Thea kende mevrouw Veldwijk nog niet, maar toen Wilma haar belde, vertelde ze dat ook zij een voorteken had

gehad van iemand die ging sterven. Toen ze erover doorpraatten, bleek dat beiden die ochtend op hetzelfde tijdstip iemand 'gezien' hadden. Mevrouw Veldwijk is na het ontbijt en een praatje met de vrijwilligster in het bijzijn van een verpleegkundige en twee vrijwilligers heel rustig overleden. Toen Wilma werd gebeld reageerde zij dan ook met "dat weet ik al".

Huis van licht en liefde

Wilma schreef over de ervaringen van haar schoonmoeder in het hospice: "Ze was de laatste weken zielsgelukkig. Ze genoot van alle aandacht en zorg, het heerlijke eten, de luxe, en de mooie mannelijke verplegers met wie ze nog lekker flirtte. Ze was ondanks dat ze wist dat ze ging sterven vrolijk en monter en ze behield tot het einde haar gevoel voor humor. Chapeau voor alle lieve, lieve mensen in dit huis van licht en liefde in Sassenheim. Waardig is Martha gestorven, niet alléén thuis, maar omringd door een wolk van aandacht en zorg. Mooier kon het niet zijn." En zoals Martha het zelf had verwoord: het hospice was voor haar een voorportaal van de hemel. "Wat gaat het leven toch snel voorbij", had Martha Veldwijk nog gezegd. Mooi toch, als je dat op die leeftijd zeggen kunt?

Palliatieve sedatie en euthanasie

Voor veel mensen, ook voor de gasten van het hospice, hun familieleden en de vrijwilligers, is niet altijd duidelijk wat palliatieve sedatie is, wanneer het wordt toegepast en wat het verschil is met euthanasie. Onderstaand artikel is ontstaan na interviews met de huisartsen Hans Bet en Jacques Hoornweg en met de manager van het hospice Evelien van Duin. Ook een recente thema-avond voor medewerkers van het hospice, gewijd aan dit onderwerp, was een informatiebron. In deze nieuwsbrief beperken we ons tot de palliatieve sedatie. In de nieuwsbrief van komend najaar gaan we dieper in op euthanasie.

Wat is nu precies palliatieve sedatie?

“Sedatie is het opzettelijk verlagen van het bewustzijn. De term “palliatieve sedatie” heeft de voorkeur omdat het duidelijk maakt dat deze vorm van sedatie plaatsvindt in het proces van palliatieve zorg, dat wil zeggen zorg in de laatste levensfase. Het doel is om anderszins onbehandelbaar lijden te verlichten (en niet het leven te verkorten) door middel van verlaging van het bewustzijn. Dit lijden van patiënten komt voort uit niet meer te behandelen klachten, c.q. symptomen van verschillende aard. Vaak gaat het om patiënten die extreem moe of benauwd zijn, heel onrustig of heel angstig zijn. De mate van sedatie die in deze situatie

beoogd of bereikt wordt, kan uiteenlopen van oppervlakkig tot diep. In het eerste geval is communicatie nog mogelijk, in het laatste geval is de patiënt (in principe) continu in slaap. Meestal is er sprake van continue sedatie tot aan het overlijden, al kan het voorkomen dat er kort of intermitterend, dat wil zeggen met korte onderbrekingen, sedatie wordt toegepast.”

Wanneer wordt er besloten over te gaan tot palliatieve sedatie?

“Ook bij optimale palliatieve zorg, zoals bijvoorbeeld in het hospice, komen situaties voor waarin pijnbestrijding onvoldoende succes heeft. Het gevolg hiervan kan zijn dat de patiënt ernstig lijdt. Een op deze wijze verlopend sterfbed is voor familie en verzorgers een ingrijpende ervaring en kan voor de nabestaanden de rouwverwerking negatief beïnvloeden. Als er in een dergelijke situatie een levensverwachting is van minder dan één week kan er op verzoek van de patiënt, van de familie of van anderen die betrokken zijn bij de zorg van de patiënt palliatieve sedatie plaatsvinden. Het is ook mogelijk dat de behandelend arts zelf het initiatief neemt tot sedatie, zoveel mogelijk uiteraard na overleg met en zo volledig mogelijke informatie aan de betrokkene zelf en zijn of haar naasten. De beslissing om tot deze behandeling over te gaan komt dan zorgvuldig tot stand. Omdat palliatieve sedatie, mits correct toegepast, normaal medisch handelen is kan tot de toepassing daarvan zonodig ook worden besloten als de patiënt niet (meer) in staat is zelf om sedatie te vragen of er toestemming voor te geven.

Vaak wordt deze sedatie toegepast in de laatste 24 uur voor het verwachte normale overlijden door via het infuus toedienen van een slaapmiddel. In de periode tot overlijden komt de arts dagelijks langs om te beoordelen of de patiënt zo comfortabel mogelijk is.

De normale pijnbestrijding wordt gecontinueerd.”

Wordt door palliatieve sedatie het leven verkort?

“Het is belangrijk te weten dat sedatie het tijdstip van overlijden niet beïnvloedt.

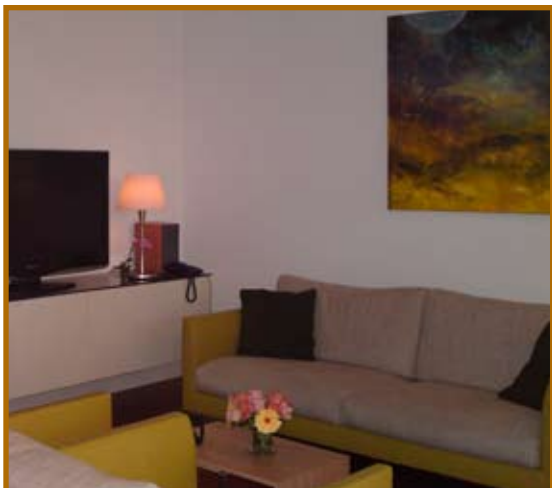
Nogmaals, er zijn geen aanwijzingen dat sedatie het leven van de patiënt verkort, er zijn zelfs aanwijzingen dat een gesedeerde patiënt juist wat langer lijkt te leven dan een niet gesedeerde. Dit kan verband houden met het gegeven dat door sedatie en de daarmee gepaard gaande verlichting van ernstig lijden de belasting van het reeds uitgeputte lichaam vermindert, waardoor soms de dood zelfs iets later intreedt. De term ‘slow euthanasia’ die wel eens voor palliatieve sedatie wordt gebruikt is dan ook volkomen onterecht.”

En wat is het verschil met euthanasie?

“Euthanasie is het op uitdrukkelijk verzoek van een patiënt zijn of haar leven (helpen) beëindigen. De overeenkomsten en verschillen tussen palliatieve sedatie en euthanasie zijn kortweg als volgt samen te vatten:

- voor beide geldt dat het gaat om lijdensverlichting;
- bij palliatieve sedatie gaat het om verlaging van het bewustzijn. Dit is normaal medisch handelen. Bij euthanasie gaat het om levensbeëindiging en dit is niet normaal medisch handelen;
- Omdat toepassing van euthanasie geen normaal medisch handelen is, bestaat hiervoor een eigen wetgeving;
- bij euthanasie is altijd mondelinge toestemming van de patiënt nodig. Patiënt moet dus in staat zijn zich uit te spreken. Als dat niet meer het geval is dan zijn schriftelijke verklaringen vooraf onbruikbaar;
- euthanasie is onomkeerbaar.”

In de volgende nieuwsbrief schrijven we meer over euthanasie.

Vrijwilliger in beeld

Zonder vrijwilligers kan het hospice niet bestaan. Op dit moment zijn er 70 vrijwilligers in de zorg werkzaam en verzorgen negen OM vrijwilligers (OM staat voor overige medewerkers) alle bijkomende werkzaamheden in en om het hospice. In de komende edities brengen we ze graag in beeld.

klusjesman Henny Went

Kapster Loes van Dijk in actie

Donaties oktober 2010-april 2011

Diaconie Protestantse Kerk	€ 151,00	E.W. Pera, Sassenheim	€ 25,00
Mevr. W. Hoogenbosch	€ 375,00	C.J. Rood, Lisse	€ 175,00
Fam. Appelo	€ 260,00	L.H. van Wieringen, Voorhout	€ 15,00
Diaconie Gereformeerde Kerk	€ 132,00	B.L. van Vugt, Lisse	€ 100,00
Fam. Lieveise	€ 250,00	R. Marron, Lisse	€ 50,00
Diaconie Protestantse Kerk	€ 246,00	Stichting AHSFL, Lisse	€ 2450,00
Benefiet Jazz Concert	€ 2.250,00	M. van den Heuvel, Rijsenhout	€ 10,00
Peddemors	€ 100,00	Fam. Visser, erven Hans Visser,	
Silverenstand en Hakker	€ 250,00	Nieuw Vennepe	€ 227,00
De Zonnebloem		St. Antonius van Padua,	
Noordwijkerhout	€ 50,00	Noordwijkerhout	€ 1000,00
Mevr. E. Eijkelkamp	€ 208,00	Mw. J.C. van der Zwet, Hillegom	€ 550,00
Mevr. Elzinga	€ 750,00	Stichting Meerwaarde, Hoofddorp	€ 50,00
De heer H. Rijken	€ 500,00	Protestantse Diaconie Sassenheim	€ 605,85
Fam. Oele	€ 30,00	Actiecomité Herv. Gemeente	
Fam. Molenaar	€ 500,00	Lisse, opbrengst Kerkeveiling	€ 2600,00
R.D.J. Molenaar	€ 500,00		
De heer C.H. Hijnen	€ 50,00	N.a.v. het overlijden van één onzer gasten,	
Diaconie van de Ned.		mevrouw Ans Grollé, ontvingen wij van diverse vrienden en familieleden een donatie.	
Gereformeerde kerk Leiden	€ 200,00	Bij elkaar 290,00	
J.M.P van der Geest Sassenheim	€ 25,00		
P.L. den Boer Lisse	€ 30,00		
Erven J.C. Ransdorp-v.d. Aar	€ 100,00	Allen ontvingen een persoonlijke bedankbrief.	
G.J.M. Daalman- de Wijs,			
Lisserbroek	€ 100,00		

Afgelopen najaar werden wij verrast door een donatie van een winkelwagen gevuld met etenswaren en andere bruikbare producten. Ina Hoekstra, een van onze VPTZ vrijwilligsters, en Natasja de Nooijer waren de winnaressen van een ludieke heropeningsactie van AH in Lisse. Zij mochten met zijn tweeën gratis winkelen ten bate van een goed doel en hadden ons hospice hiervoor genomineerd, waarvoor dank!

Het bestuur van de St. Vrienden van het Hospice ontvangt een cheque t.w.v. 2600 euro (de opbrengst van de kerkeveiling) van de Hervormde gemeente Lisse.

Verwendag in het Adamas Inloophuis

Het afgelopen jaar hebben weer veel nabestaanden in het Hospice afscheid moeten nemen van hun dierbare. Na het overlijden van een naaste breekt er vaak een zware tijd aan. Om de nabestaanden wat extra aandacht te geven werd er een verwendag voor hen georganiseerd.

Op vrijdag 25 maart vond deze verwendag plaats in het Adamas inloophuis in Nieuw Vennep. Het Adamas inloophuis is een huis waar iedereen die op welke wijze dan ook geconfronteerd wordt met kanker binnen kan lopen. Hospice Duin- en Bollenstreek werkt regelmatig samen met het Adamas Inloophuis. Onder andere om ondersteuning te bieden bij de rouwbegeleiding van de nabestaanden.

Uitgebreid programma

Een bijzondere dag begon met wat lekkers en een kopje koffie of thee. Voor de meesten was het best spannend en emotioneel om op deze dag te komen, maar in de ongedwongen sfeer was er plaats voor een lach en een traan. Ook ontstonden er mooie contacten tussen de nabestaanden en vrijwilligers of andere lotgenoten. Het ochtendprogramma bestond uit verschillende workshops waaruit men kon kiezen. Een heerlijke hand/voet massage, een rug/nek massage en ontspanningsoefeningen. De mooiste plaatjes werden geschoten tijdens de workshop fotografie en er ontstonden unieke schilderijen bij de creatieve workshop. Na de workshops volgde een lunchbuffet. Als afsluiting werd er met elkaar gezongen of djembee gespeeld.

Tomeloze inzet

De verwendag had niet mogelijk kunnen zijn zonder de inzet en betrokkenheid van een groep vrijwilligers vanuit het Hospice en het Adamas Inloophuis. Zij zorgden ervoor dat de dag goed verliep en boden een luisterend oor aan onze gasten. Wij zijn hen ontzettend dankbaar voor hun tomeloze inzet. Ook onze sponsors boden een belangrijke bijdrage door de financiering van deze dag. Wij hopen dat het ontspannende effect van deze dag de drempel voor rouwondersteuning enigszins heeft verlaagd. Vanuit het Adamas Inloophuis kan rouwondersteuning worden

geboden in de vorm van een rouwondersteuningsgroep. De vrijwilligers die deze groep begeleiden waren ook op de verwendag aanwezig.

De verwendag is was wat ons betreft zeer geslaagd en we zijn dan ook erg blij met de positieve reacties van de nabestaanden. Veel gasten beschreven de dag als bijzonder en waardevol. We hopen in het vervolg twee keer per jaar zo'n mooie verwendag te kunnen organiseren!

Ellen Warmerdam
Coördinator Hospice Duin en Bollenstreek

Opnamegegevens vierde kwartaal 2010		Eerste kwartaal 2011	
Opnames	17	Opnames	19
Man	9	Man	9
Vrouw	8	Vrouw	10
Gemiddelde leeftijd	74,4 jaar	Gemiddelde leeftijd	79,8 jaar
Overleden	17	Overleden	15
Ontslag	2	Ontslag	0
Gemiddelde verblijfsduur	16,35 dagen	Gemiddelde verblijfsduur	22,06 dagen
Komende van thuis	7	Komende van thuis	7
Komende uit ziekenhuis	9	Komende uit ziekenhuis	12
Komende uit verpleeg-verzorgingshuis	1	Komende uit verpleeg-verzorgingshuis	0
Gemiddelde bedbezetting	63,4 %	Gemiddelde bedbezetting	60,55 %
Zorginzet VPTZ thuis	3 cliënten	Zorginzet VPTZ thuis	3 cliënten

Vrienden van het Hospice

Het Hospice is grotendeels afhankelijk van sponsoring, giften en donaties.

Ook U kunt ons steunen door lid te worden van de Stichting Vrienden van het Hospice.

De minimale bijdrage is € 15,- per jaar. Mail uw aanmelding naar vrienden@hospiceduinenbollenstreek.nl of stuur onderstaande kaart in.

Vriendenkaart

Ja, ik meld mij aan als vriend van het Hospice.

Naam Dhr./Mevr.

Adres

Postcode/Woonplaats

Mijn jaarlijkse bijdrage is € per jaar (minimaal € 15,-)

Datum Handtekening

s.v.p. in een gefrankeerde envelop sturen aan:
Stichting Hospice Duin- en Bollenstreek
Hoofdstraat 51
2171 AR Sassenheim

Colofon

Opmaak en druk: Drukkerij Flora Lisse

Redactie: Iet Avis, Evelien van Duin, Gees van Eik, Anton Kuckartz, Lisette van der Lans, Annemine van de Roemer

Eindredactie: Tot en Met producties Lisse

Fotografie: Evelien van Duin, Anton Kuckartz, Ellen Warmerdam

Drukkerij Flora en Tot en Met producties

zijn sponsor van de nieuwsbrief van het Hospice Duin- en Bollenstreek.

Aan deze uitgave werkten mee: Loes van Dijk, Wilma Gudmundsson, Ellen Warmerdam, Henny Went.

Contactadres:

Hospice Duin- en Bollenstreek

Hoofdstraat 51

2171 AR Sassenheim

www.hospiceduinenbollenstreek.nl

@: info@hospiceduinenbollenstreek.nl

T: 0252 227139

F: 0252 225888

Stichting Vrienden

@: vrienden@hospiceduinenbollenstreek.nl

Bankrekening: 43.06.12.362

T: 0252 222877

M: 06 27286118